

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.8:1-13

"Etten vietteli veljeäni"

Luvussa 8, Paavali puhuu epäjumalille uhratusta lihasta ja sen syömisestä. Saamme huomata, miten järkevasti Paavali suhtautuu kyseiseen asiaan - ja myös sen, miten meidän tulee huomioida toinen toisemme tällaisissa asioissa. Ensiksi Paavali kuitenkin puhuu yleensä tiedon käsittelystä ja sen omaavan vaarasta ylipistävä.

1-3. Sitten on puhuttava epäjumalille uhratusta lihasta. Meillä kaikilla toki on tästä asiasta tieto. Mutta tieto tekee ylpeäksi, rakkaus sen sijaan rakentaa. Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hänellä ei vielä ole oikeaa tietoa. Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee.

Heti alkuun Paavali siis muistuttaa, että "rakkaus rakentaa." Se tulisi olla kaiken kasvun pohjana, (1.Kor.8:1) eikä, kuten saatamme kuvitella, että riittävä tietomäärä olisi hyvä kasvun pohja. Rakkaus on läpi Raamatun se asenne, mihin Jumala pyrkii kaikessa. Jumala on rakkaus, ja näin myös Jumala tuntee sen, joka Häntä rakastaa.

Epäjumalille uhrattu liha kuulostaa meille aika vieraalta käsitteeltä, mutta samaa ajatuslogiikkaa voimme soveltaa moneen muuhun asiaan. Tämä opettaa meille asioiden käsittelyiden luonnetta, - että osaisimme toimia ja suhtautua oikein kaikkeen muuhunkin. Toki tänäänkin, mikäli kohtaamme jotain epäjumaliin viittaavaa, niistä pitää pysyä kaukana!

Paavali oli viisas ja ymmärtäväinen apostoli. Jumala oli pukeutunut hänet erityisellä taidolla käsittelemään asioiden oikeita arvoja ja niinpä hän toteaa epäjumalien todellisesta arvosta, *ettihän ne ole sinänsä yhtään mitään:*

4-6. Epäjumalille uhratun lihan syömisestä sanon näin: Me tiedämme, ettei epäjumalia ole olemassa, on vain yksi ainoa Jumala. Onhan tosin sekä taivaassa että maan päällä niin sanottuja jumalia, moniakin jumalia ja herroja, mutta meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki lähtöisin, ja

hänen luokseen olemme matkalla. Meillä on vain yksi Herra, Jeesus Kristus. Hänen välityksellään on kaikki luotu, niin myös meidät.

Näitä *niin sanottuja epäjumalia*, tai niiden kuvia jotkut kyllä palvovat, mutta uskovien on hyvä tiedostaa se, etteivät ne oikeasti ole minkäänlaisia jumalia. Se, että liha on kypsytetty tietyllä turhalla rituaalilla, ei muuta ruokaa sen kummemmaksi. On vain niin, että toisille tämän tiedostaminen ei mene perille - ja he pelkäävät yhä edelleen syödä jollekin "puupalalle tai kivelle" uhrattua lihaa.

7. Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut lihaa syödessään edelleenkin ajattelevat, että se on epäjumalille uhrattua, ja tämä tahraa heidän epävarman omantuntonsa.

Eli, tulemme siihen, mikä on todellisuudessa huomion arvoista tällaisissa seikoissa. Meidän on ymmärrettävä, mitä saatamme tehdä teoillamme tai asenteillamme toisen omalletunnolle. Paavali opettaa nyt tärkeän salaisuuden ylipäättään ruokailemisista ja sen hengellisistä merkityksistä:

8. Ei ruoka vie meitä lähemmäs Jumalaa. Emme menetä mitään, jos jätämme syömättä, emmekä voita mitään, jos syömmme.

Eli ruokailut - *ei edes ehtoollisen viettäminen* - ei vie meitä Jumalaamme lähemmäksi. On käsitettävä, että yhteytemme Jumalan kanssa perustuu yksin ja ainoastaan uskoon Herraan Jeesukseen Kristukseen. Vain Hänen lunastustyönsä kautta voimme olla Jumalaa lähellä. Nyt kuitenkin on huomioitava se, että keskuudessamme on aina heikkoja. Tämä koskee yhtä lailla kaikkia muitakin tekemämme asioita. Meidän ei pidä loukata toinen toistamme tahallaan kaikella sillä, mitä itse teemme. Se on, että "kilvan kunnioittaisimme toinen toistamme." (Room.12:10)

9-10. Pitäkää kuitenkin huoli siitä, ettei tämä teidän vapautenne saa heikkoja kompas-

tumaan. Jos heikko veljesi näkee sinut, jolla on tietoa, aterialla epäjumalan temppelissä, eikö hänen omatuntonsa saa tästä tukea siihen, että hänkin voisi syödä uhrilihaa?

Eli, tietoisena asiasta joka loukkaa toisen tuntoa, meidän on viisainta itsekin pidättäytyä siitä. Joskus se on harmillista ja hieman elämääkin rajoittavaa, mutta näin on kuitenkin parempi. - Tosin ajattelen, että toisinaan olisi hyvä tutkia ja keskustella, miten on asioiden laita oikeasti. Ehkäpä joskus myöhemmin tilanteet ovat toiset, eikä kukaan ole loukkaantumassa tekemisistämme. Tiedämme esimerkiksi, ettei alkoholi itsessään ole syntiä. Oikeissa mittasuhteissa ja oikeassa paikassa se ei ole syntiä, ("Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi." 1.Tim.5:23) - mutta tiedämme, miten useimmat loukkaantuvat nähdessään viinapullon uskovaisen kädessä. On parempi, ettemme aiheuta esimerkiksi heikolle - entiselle alkoholisti-ystävällemme kiusausta viinapullolla, vaikka emme olisikaan tekemässä oikeasti syntiä.

11-12. Näin sinun tietosi vie tuhoon tuon heikon, oman veljesi, jonka vuoksi Kristus on kuollut. Kun te tällä tavoin teette syntiä veljiänne vastaan ja haavoitatte heidän horjuvaa omaatuntoaan, teette syntiä Kristusta vastaan.

Paavali siis määritteli tämän kunnioittamattomuuden toista ihmistä kohtaan olevan syntiä Kristusta vastaan. Ei siis lopulta ole mitenkään vähäpätöinen asia olla piittaamatta, miten lähimmäisemme suhtautuvat tekoihimme ja tapoihimme käsitellä asioita.

13. Näin ollen: jos ruoka viettelee veljeni syntiin, en ikinä enää syö lihaa, jotta en vietteli si veljeäni.

Paavali olikin jalostanut asian niin pitkälle, että hän varmisti, ettei vahingossakaan loukkaisi toisen omaatuntoa syömällä lihaa. Sehän on juutalaisessa kulttuurissa hyvin tarkasti säädeltä, mitä saa syödä ja miten käsiteltynä - puhumattakaan kaikista käsin pesuista ym. saastumisista. Tällainen tilanne tosiaan saattaa olla nyky-aikana seurakunnan keskellä esimerkiksi alkoholin käytön suhteen. Aina löytyisi jokin "juutalainen," joka loukkaantuisi nähdessään vaikka vain ykkösolutpullon. Niinpä minäkin olen päättänyt, että "en ikinä juo alkoholipitoisia juomia pullosta, jotta en vietteli si veljeäni."

